

30 let
Charity
Valašské
Meziříčí

1992
2022

**30 (1992
2022)**

Dáváme lidem naději, vracíme lásku světu



Ing. Jiří Gavenda ředitel

Milí přátelé,

jak říká text jedné písně „čas letí jako bláznivý“ a jsme v roku, kdy slavíme již 30. výročí znovuoobnovení činnosti Charity Valašské Meziříčí.

Každé období mělo své specifikum a podmínky dané doby. Na začátku obětavost dobrovolníků, přes vznik Zákona o sociálních službách, který nastavil pravidla a podmínky pro poskytování sociálních služeb, až po dnešní dny, kdy je naše organizace plně profesionální.

K 1. 9. 2011 jsem přebíral organizaci s dobrými základy a se spoustou nadšených zaměstnanců. Bylo důležité zvládnout zejména sloučení tří, dříve samostatných Charit, které proběhlo k 1. 1. 2011. Nebylo to vždy jednoduché a zaměstnanci, kteří toto sloučení nepřijali, postupně odešli. V tomto období již probíhaly některé projekty a jiné se musely neodkladně připravovat. Obec Valašská Bystřice stavěla druhou etapu domova pro seniory se slavnostním otevřením v červnu 2012. V témže roce se začala realizovat výstavba našeho nového Centra denních služeb pro seniory a osoby se zdravotním postižením v Rožnově pod Radhoštěm. Toto zařízení se začalo plně využívat 1. 1. 2013 a stalo se velmi potřebným a důležitým zázemím našich služeb. V roce 2013 se podařilo odkoupit budovy ve Valašském Meziříčí na ulici Zámecká od ČD a.s., kde poskytujeme služby pro lidi bez domova. Budova nesplňovala potřebné podmín-

ky provozu, původní majitel nechtěl do budov investovat. První etapa začala odkoupením, následovat musela celková rekonstrukce objektu. Ta proběhla v letech 2016–2018 díky projektům ve výzvách IROP.

Za pomoci Nadace ČEZ jsme v roce 2017 zrealizovali zahradu s vybavením pro uživatele domova seniorů ve Valašské Bystřici. V témže roce jsme v budově ředitelství vybudovali zasedací místnost, kde mohou v důstojném prostředí probíhat porady a vzdělávání zaměstnanců a upravili jsme zázemí pro pracovníky ředitelství. Z větších stavebních akcí stojí za zmínku rekonstrukce podkroví Centra služeb v Rožnově pod Radhoštěm. Rozšiřování služeb a nárůst zaměstnanců nás přiměl zvětšit zázemí, to bylo předáno do užívání začátkem roku 2020.

Možná pro spoustu lidí bude překvapením, jak velký vozový park dnešní Charita Valašské Meziříčí má. Pro potřeby terénních služeb a přemísťování zdravotně postižených osob máme 45 automobilů. Většina vozidel byla pořízena z projektů výzev IROP, Česko-švýcarského projektu, malá část z MPSV a některé auta z výtěžku Tříkrálových sbírek.

Každodenní chod Charity je zejména o péči o zaměstnance a uživatele. Jednou z oblastí je vzdělávání, kdy jsme realizovali několik větších vzdělávacích projektů z výzev ESF. Velmi důležitý a přelomový byl projekt Profesionalizace

Charity Valašské Meziříčí v letech 2017–2018. Za pomoci odborných poradců jsme se mohli zamyslet a nastavit řadu oblastí důležitých pro naši činnost. Vytvořili jsme strategický plán na roky 2017–2022 a vybudovali oblasti: personální, pastorační, marketing, PR a fundraising.

V tomto období vznikly také nové služby. V roce 2013 Centrum denních služeb, které se později změnilo na Denní stacionář. V roce 2017 jsme otevřeli Centrum sociálně-materiální pomoci, kde pro potřebné zajišťujeme základní potraviny, hygienické prostředky a oblečení a v roce 2019 Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež a terénní Odlehčovací službu, obojí v Rožnově pod Radhoštěm.

V současné době poskytujeme 16 sociálních služeb, Domácí zdravotní a paliativní péči, Centrum sociálně-materiální pomoci a Charitní obchod Kompoot. Toto vše zabezpečuje 160 zaměstnanců (pro srovnání 1993 – 8 zaměstnanců, 2022 – 160 zaměstnanců). I to je obrázek, kam se během let Charita Valašské Meziříčí posunula.

Co lze hodnotit velmi pozitivně je postupné zapojování měst a obcí do vícezdrojového financování sociálních služeb. Město Valašské Meziříčí podporuje služby dlouhodobě. V průběhu let se postupně přidal celý Mikroregion Rožnovsko (9 obcí) a v posledních letech i Mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko (15 obcí).

Jsou i věci, které se nepodařily. Je to zejména uzavření Klubu Zeferino v roce 2018, který ve městě plnil významnou úlohu práce s komunitou romských dětí. Stát však zvolil jinou cestu a tyto aktivity přestal úplně finančně podporovat. Dnes všichni vědí, že to bylo špatné rozhodnutí.

Veřejnost jsme blíže seznámili s naší činností vytvořením dokumentu ve spolupráci s TV Noe „Dáváme lidem naději“ v roce 2019. V témže roce jsme provedli celkovou rekonstrukci správy informačních technologií, které se ujala společnost HS Computers.

Jsme církevní organizace, a tak neodmyslitelná je spolupráce s farnostmi v děkanátu, kněžími a děkanem. Bez jejich podpory by naše činnost ztrácela duchovní rozměr, který je v naší práci tak potřebný.

Na závěr chci poděkovat všem, kteří se v průběhu uplynulých let podíleli jakýmkoliv způsobem na budování tohoto společného díla.

Do dalších let přeji Charitě Valašské Meziříčí, aby pokračovala na této cestě ke spokojenosti zaměstnanců i uživatelů služeb.



P. Kamil Obr zlínský děkan

Zdravím všechny zaměstnance,
spolupracovníky a podporovatele Charity.

Jsem rád, že vás touto cestou mohu opět
pozdravit. I když jsem již čtyři roky na jiném
působišti, stále vzpomínám na výborné lidi,
které jsem měl tu čest poznat.

Charita Valašské Meziříčí mi zůstává v srdci hluboce zapsána, protože jsem s ní prožil nejednu krásnou chvíli. Zvláště živé zůstávají vzpomínky na duchovní obnovy, které jsme prožívali v krásném prostředí Beskyd. Rozhovory o životě, Bohu a pracovním nasazení byly nedílnou součástí těchto setkání a vzájemně obohacovaly naše životy. Učil jsem se vnímat lidi, kteří svůj život spojili se službou bližním a být jim blízko.

Papež František často hovoří o periferiích – okrajích lidské společnosti, kde má církev povinnost být přítomna. Připadá mi, že právě i Charita je poslána do periferií našich dnů, aby objala svou láskou ty nejzranitelnější – staré a nemocné.

Víme sice, že hodnota lidského života je nekonečná, přesto nás však obecné povědomí nutí obdivovat pouze tu část života, kdy je člověk aktivní, krásný, produktivní. Vaše služba mi stále připomíná, jak důležitý je celistvý pohled na člověka, že se jeho hodnota odvíjí od toho, kým, a ne jakým je.

Srdečně vás všechny ještě jednou zdravím
a děkuji za kousek životní cesty, kterou jsme
mohli spolu projít.

Ať vám všem Bůh žehná.

Jan Graubner arcibiskup pražský

Jeden z prvních lidí, které jsem v roce 1990 jako generální vikář přijímal do zaměstnání, byl pan Jindřich Suchánek. Ten dostal za úkol vybudovat v Arcidiecézi olomoucké Charitu. Dohodli jsme se, že Charita vznikne tam, kde najdeme nadšené a ochotné lidi. Vzpomínám, že mezi první patřila Charity Valašská Bystřice, ale taky Rožnov a Valašské Meziříčí, které se později spojily v jednu. Neplánovali jsme druhy služeb, ale chtěli jsme reagovat na místní potřeby. Jednotlivé Charity se proto od sebe liší. Mám za to, že v Bystřici vznikl první charitní domov v diecézi. Obec postavila pro školu novou budovu a stará zůstala prázdná. Charitní pracovnice chodily za starými lidmi po náročném terénu pasek. Tehdy přišla myšlenka upravit dům tak, aby tam mohli staří lidé z pasek přijít na zimu. Když jsem dům žehnal, hodnotilo se zvláště vysoce, že obyvatelé se navzájem znají a před domem mají možnost setkávání s mnoha známými. Byli šťastní, že nemusí na stáří odcházet z obce. Vždyť starý strom se těžko přesazuje. Postupně se ukázalo, že v domově zůstanou lidé rádi celý rok.

Časem se někteří obyvatelé stali ležáky a bylo vidět, že kvůli zajištění ekonomicky udržitelného provozu se musí dům zvětšit. Zdejší zkušenost pak ovlivnila budování dalších charitních domovů v naší arcidiecézi.

Horlivost charitních pracovníků brzy vybudovala mnoho dalších služeb v okrese. Sloučení Charit přineslo další výhody. Rád vzpomínám na hřejivou atmosféru různých charitních pracovišť a stejně rád vyjadřuji při příležitosti neuvěřitelného už 30. výročí Charity svou upřímnou vděčnost všem, kteří zde v těch letech pracovali, nebo dílo podporovali finančně či jako dobrovolníci. Děkuji i všem úřadům, jejichž dobrá spolupráce umožňuje tak potřebnou službu našim starým či nemocným nebo jinak potřebným spoluobčanům. Říkává se, že vyspělost společnosti se pozná podle kvality péče o nejslabší. Děkuji všem, kteří mají podíl na růstu naší vyspělosti. Vyprošuji stálou Boží přízeň, ochranu a pomoc a vždy dostatek lidí dobré vůle.





Václav Kepřt ředitel Arcidiecézní charity Olomouc

Čím je pro Charitu Valašské Meziříčí významný den 31. července 2022? Slaví třicáté výročí od jejího založení. A když to přirovnám k životu člověka, je to ten nejlepší věk, kdy je člověk mladý, plný energie a síly a s nadějí se dívá před sebe. Ale to samo by k oslavě nestačilo. Je potřeba se také s velkou vděčností ohlédnout za sebe a vzpomenout na ty, kteří charitní dílo zakládali a v době těsně po revoluci začali s obrovským nadšením společně budovat toto velké dílo církve.

Stejně je dobré si při takové příležitosti připomenout, proč vlastně Charita vznikla. Tehdy, dnes i v budoucnu vždycky byli a budou lidé, kteří potřebují pomocnou ruku, vlídné slovo, pochopení a empatii. Význam slova Caritas (Charita) je milosrdná láska. To není nějaká nostalgie nebo jen citová záležitost. Opravdová

láska je taková, která se projevuje konkrétním skutkem milosrdenství k lidem, kteří jej potřebují. Skutečná láska je tedy láskou činnou.

Jsem rád, že Charita Valašské Meziříčí takovou institucí je. Nebylo to vždycky lehké. Na začátku bylo nadšení lidí a víra, že založit Charitu a pomáhat druhým je cesta správným směrem. Nebyly prostředky, často nebylo kde, lidé na občanské aktivity nebyli zvyklí a mnohdy se styděli nabídnutou pomoc přijmout. Od prvních aktivit, kterými byly většinou dobrovolné šatníky s materiální pomocí a sbírky, se mnoho změnilo. Z dobrovolníků se postupně stali pracovníci, začala vznikat domácí péče a Charita se postupně rozrůstala. Dokázala reagovat na potřeby lidí a hledat pro jejich situace konkrétní řešení „šitá na míru“. Tak postupně vznikaly i další služby. Tím si postupně získala jak důvěru klientů, tak

široké veřejnosti. Den počátku velkých změn pro Charitu Valašské Meziříčí, byl také 1. leden roku 2011. Pod její křídla se sloučením uchýlily další dvě Charity, a to Rožnov pod Radhoštěm a Valašská Bystřice. Vůbec to nebylo jednoduché, ale Charitu to celkově posílilo, činnost se rozšířila a pro klienty i pracovníky se stala takto velká instituce větším bezpečím a jistotou. Dnes je Charita Valašské Meziříčí respektovanou institucí, která poskytuje služby nejenom s láskou, ale na vysoké profesionální úrovni. Na tomto místě bych chtěl poděkovat všem pracovníkům a dobrovolníkům, současným i minulým, za jejich náročnou a obětavou práci. Často na hraně jejich sil a možností, protože ani současná doba není jednoduchá a procházíme všichni náročnými zkouškami. Dnes je to jen jinak těžké než kdysi v začátcích. Vážení spolupracovníci na charitním díle církve, ať už zastá-

váte jakoukoliv pozici, ze srdce Vám všem děkuji a chci Vám vyjádřit úctu a respekt. Bez Vás by Charita nebyla tam, kde je.

A na závěr mně dovolu popřát Vaší (naší!!!) Charitě, aby ji po letech dospívání a zralosti nečekalo stáří, ale aby s mladými a novými lidmi stále rostla do krásy a naplno mohla sloužit lidem a plnit svoje poslání. K tomu ať má vždycky dostatek dobrých lidí, potřebné zdroje, a především Boží požehnání.

**Příběh Charity Valašské Meziříčí se skládá
z historie tří samostatných organizací,
které se po několika letech spojily v jeden celek.**

3(**Historie Charity Valašské Meziříčí**)

**Jako první,
8. května 1991,
obnovila svou činnost
Charita v Rožnově
pod Radhoštěm.
Vedení a koordinace
nových činností se ujala
paní Zdeňka Machová.
20. února 1992 se pak
z dobrovolnické organi-
zace stala profesionální.**

Zdeňka Machová (1991–1996)

Zakladatelkou a první ředitelkou se stala Zdeňka Machová, která se narodila roku 1945. Absolvovala Textilní průmyslovou školu v Jihlavě a dlouhá léta pracovala v Loaně Rožnov pod Radhoštěm. Vyrůstala v rodině, kde pomáhat potřebným bylo samozřejmou součástí života. A tak, když na začátku 90. let 20. stol. začaly vznikat místní Charity, uvítala možnost pomáhat druhým a přijala nabídku duchovního správce rožnovské farnosti P. Františka Petrika podílet se na charitním díle.

Z původních dobrovolníků se stali zaměstnanci, kteří nejprve poskytovali pečovatelskou službu, k ní se záhy připojila i služba ošetřovatelská. Při poskytování služeb se především kladl důraz na lidství a duchovní stránku každého člověka, což byly hodnoty, které paní Machová do své práce vkládala a ke kterým vedla i své kolegy.

Organizovala sbírky použitého oblečení, dále založila tradici každoroční poutě na Svatý Hostýn pro seniory a občany s omezenou pohyblivostí z Rožnova a okolí. Tato tradice v pozměněné podobě trvá dodnes.

Je také zakladatelkou charitní knihovny s převážně duchovní tematikou, která je v současné době umístěna na faře v Rožnově p. Radhoštěm.

Funkci ředitelky zastávala paní Machová od 4. 2. 1992 do 30. 6. 1996.

Radim Mikunda (1996–2003)

Po odchodu Zdeňky Machové se funkce ředitele Farní charity Rožnov pod Radhoštěm ujal Radim Mikunda. Narodil se v roce 1966, byl absolventem Zemědělské školy v Rožnově pod Radhoštěm. Na pozici ředitele působil od 1. 7. 1996 do 2. 3. 2003.

Za jeho působení se Charita v Rožnově pod Radhoštěm aktivně zapojila do organizování finanční a materiální sbírky na pomoc lidem, které v roce 1997 postihly rozsáhlé povodně. Zasloužil se o rozšíření poskytování Pečovatelské služby do okolních obcí (Dolní Bečva, Prostřední Bečva, Horní Bečva, Hutisko), včetně zahájení rozvozu obědů.

Vít Kalman (2003–2009)

Vít Kalman se narodil v roce 1947. Je absolventem Střední průmyslové školy v Přerově, obor optika. Pracoval v Tesle Rožnově pod Radhoštěm jako bezpečnostní technik. Po sametové revoluci strávil řadu let na městském úřadě jako místostarosta, kromě toho působil i v zastupitelstvu města.

Vedení Charity se ujal 3. 3. 2003 na doporučení tehdejšího duchovního správce rožnovské farnosti P. Mgr. Jiřího Poláška a zůstal ve funkci do 31. 3. 2009, kdy odešel do starobního důchodu.

Byl autorem myšlenky na výstavbu nové budovy Charity. Nechal vypracovat první architektonický

návrh včetně projektové dokumentace. Několikrát se neúspěšně pokoušel o získání investiční dotace na stavbu nového sídla Charity. Nicméně pomocí různých benefičních akcí (Tříkrálová sbírka, adventní koncerty, putovní výstava Jan Pavel II., která pod hlavičkou Farní charity Rožnov p. R. postupně putovala po všech farnostech děkanátu spolu s maketou podoby nové budovy Charity) získal nemalé finanční prostředky do začátku.

Za jeho působení byla v roce 2006 převedena Státní pečovatelská služba Rožnov pod Radhoštěm, včetně většiny zaměstnanců a klientů, pod hlavičku Farní charity.

Mgr. Pavla Stavínková (2009–2010)

Charitní cesta Pavly Stavínkové započala ve Valašské Bystřici.

Její příběh si můžete přečíst na str. 12.

Činnost Charity Valašská Bystřice byla zahájena 20. ledna 1992 především díky nadšení několika dobrovolníků a pomoci P. Antonína Štefka, faráře místní farnosti. Ředitelkou byla zvolena paní Anna Majerová.

Anna Majerová (1992–1997)

Narodila se v roce 1927 v Malé Bystřici a pocházela ze skromných rodinných poměrů. Absolvovala povinnou školní docházku a během války strávila léta dospívání na službě. Ve dvaceti letech se stala ošetřovatelkou v Okresní charitě ve Valašském Meziříčí, kde pracovala až do jejího zrušení minulým režimem. Začátkem padesátých let nastoupila jako zdravotní sestra v Rajnochovicích a při zaměstnání si doplňovala zdravotnické vzdělání v nedaleké Kroměříži. Praxi absolvovala v Brně v nemocnici U milosrdných bratří. Po dokončení studií získala místo zdravotní sestry v obvodu Valašská Bystřice. V těžkých podmínkách rozlehlého horského terénu nezůstala svým pacientům nic dlužna. Snaha získat nové poznatky a vědo-

mosti ji nenechala lhostejnou k žádnému semináři a školení. Ve svém zaměstnání byla skromná, ale houževnatá zdravotnice s dobrosrdečným vztahem k nemocným a veselou myslí. S nástupem důchodového věku se její entuziasmus pro službu lidem stupňoval. S radostí navštěvovala slabé, nemocné a laskavě se o ně starala. Jako zdravotník byla přesvědčena, že je třeba pečovat nejen o tělo, ale i o zdraví duše. Možná právě z této myšlenky vzešel nápad založit ve Valašské Bystřici charitní dům. Žena, která neměla daleko od slov k činům, se usilovně snažila tuto výzvu naplnit. Kolem sebe soustředila skupinu ochotných lidí, kteří sdíleli její nadšení a byli jí ku pomoci. V mnohých situacích a aktivitách nenacházela podporu a porozumění ani u své nejbližší rodiny. Přesto se sny staly skutečností. Po měsících úsilí a snahy byl v roce 1992 pod jejím vedením uveden do provozu Dům pokojného stáří ve Valašské Bystřici.

Vzpomínky nejbližší rodiny

Mgr. Pavla Stavinohová (1998–2010)

Příběh milosrdné lásky pohledem jejího manžela

Jsme děti Boží, ráda říkala dětem v hodinách katechezí a na letních táborech. Ano, její služba bližním začala již mnohem dříve než službou ředitelky Charity ve Valašské Bystřici.

Tak tedy popořádku.

V roce 1990 se nám narodila nejmladší dcera Veronika, naše pátá holka během deseti let. Pavlínka v té době a myslím si, že již mnohem

dříve, snila o práci, nebo snad lépe řečeno, o naplnění života tvořivou a smysluplnou činností. Byla již vyčerpána neustálou stereotypní činností okolo rodiny, však to maminky dobře znají...

Období po roce 1989 je poznamenáno převratnými událostmi a změnami v politickém i občanském životě. Nabízí se možnosti angažovat se v nových profesích, které se pozvolna začínají profilovat i ve školství. Je postupně zaváděno vyučování náboženství ve školách i na farách. Tak se také stalo, že nás navštívil náš pan farář, otec Antonín Štefek, a nabídl Pavle vyučování náboženství v naší farnosti. Pod jeho záštitou mohla začít vyučovat, ale s podmínkou absolvování katechetického kurzu v Olomouci. Pavla tuto nabídku bez váhání přijala. To byly však pouze první začátky. Postupně se zvyšovaly požadavky na kvalitu vyučujících a bylo nutné přejít na magisterské studium. V letech 1991 byla Pavla přijata na dálkové magisterské studium oboru Křesťanská výchova a v r.oce 1996 získala akademický titul Mgr. V letech jejího studia při pěti dětech a to převážně po večerech, vzpomínám na situace, kdy jsem se vracel z montáží v pozdních hodinách a Pavla, zavalena skripty a všemožnými knihami usnula a byla překvapená, že je již tak pozdě... Její úsilí bylo však nezměrné, vystudovala s „červeným diplomem“.

Byla velmi oblíbená učitelka, děti ji říkali „teto Pavlo“ a měly jí moc rády. 18 roků pořádala tábory pro školní děti a její příprava komponovaných programů zabrala mnoho týdnů.

A jak to v životě bývá, náhoda přeje připraveným!

Vzpomínám si, jak nás navštívila paní Barabášová, která také jezdila s dětmi na tábory vařit. V té době pracovala také v radě Charity a sdělila Pavle, že se hledá nový ředitel Charity, protože dosavadní a zakládající ředitelka, paní Anna

Majerová již bude končit. Pavla velmi váhala, neměla zkušenosti v tomto oboru. Mnoho hodin jsme kvůli tomu prodiskutovali, ale výzva to byla velká. Je nutno poznamenat, že svá rozhodnutí uskutečňovala vždy po zralé úvaze a po konzultaci s duchovním poradcem. Mnoho let jsme navštěvovali P. Antonína Štefka, který jí byl oporou v rozhodování.

Od 1. ledna 1998 byla jmenována ředitelkou Charity ve Valašské Bystřici. Současně však také vyučovala náboženství ve farnosti i v okolních farnostech dle svých možností. Od počátku v r. 2000 organizovala tříkrálové sbírky, byla u zrodu mnoha projektů Charity ve Valašské Bystřici i v Rožnově pod Radhoštěm. Za naprosto vyčerpávajícího úsilí se jí podařilo připravit stavbu charitního domu – Centra služeb pro seniory a osoby se zdravotním postižením v Rožnově pod Radhoštěm a také přístavbu Charitního domu ve Valašské Bystřici. V posledních letech však již Pavla trpěla závažnou nemocí a vyčerpáním. Mnoho energie ji vzala organizační restrukturalizace Charity. Jednalo se o změnu řízení a centralizaci řízení Charity do děkanátních center. Pavla byla pověřena otcem arcibiskupem Janem Graubnerem k převzetí řízení Charity Valašské Meziříčí od ledna 2011.

V době probíhajících organizačních změn v Charitě však Pavla utrpěla těžký úraz a jeho následkem se projevila skrytá nemoc, které 5. listopadu 2010 podlehl.

Je 9. listopad 2010, nezměrný zástup smutečních hostů se ubírá na místo posledního odpočinku naší maminky. Holky se drží za ruce a ptají se jedná druhé: „Myslíš, že naše maminka je svatá? Myslím, že ano“, shodují se...

S láskou vzpomíná
Jaroslav Stavinoha, manžel

Vznik Charity Valašské Meziříčí se datuje

31. 7. 1992. U jejího zrodu stála paní Ludmila Furmánková, která se stala první ředitelkou. Na počátku měla Charita sídlo v prostorách Farního úřadu ve Valašském Meziříčí. Registraci u Ministerstva kultury získala v roce 1996.

Ludmila Furmánková (1992–2001)

Farní charita Valašské Meziříčí nevznikla cíleně. V roce 1990 vypukla válka v bývalé Jugoslávii a dobrovolníci naší farnosti chtěli pomoci obyvatelům této země alespoň tím, že začali se sběrem šatstva, potravin a finančních prostředků a dopravovali to přímo do postižených oblastí. V té době působil v naší farnosti P. Jan Valenta a ten měl velké přání, aby v naší farnosti vznikla „charita“, protože v Rožnově pod Radhoštěm a ve Vsetíně už byla ustanovena.

Po různých peripetiích v červenci 1992 Farní charita Valašské Meziříčí byla ustanovena. Sídlila na farním úřadě. Majetek předválečné charity a z doby před 1948 byl státem zabaven a přidělen jiným a na restituce už bylo pozdě.

Z Arcidiecézní charity Olomouc jsme byli stále motivováni k založení Charitní ošetrovatelské a pečovatelské služby. To znamenalo zajistit pracovní prostory, personál (především schopnou vrchní sestru), finanční prostředky na vybavení pracoviště a provoz, a také pevnou víru, že obstojíme, protože v té době už byla založena Diakonie.

*Přáji Vám hodně pracovních úspěchů
a někdy nasehlanou*

Ludmila Furmánková

Na Městském úřadě ve Valašském Meziříčí nám pan starosta Linhart Coufal upřímně řekl, že podpořili vznik Diakonie a nyní pro nás žádné finance nebudou. Podobně jsme dopadli i na Okresním úřadě ve Vsetíně, kde nám bylo konstatováno, že nemůžeme od Okresního úřadu nic dostat, protože se neplánuje žádné navýšení těchto služeb. Pokud by nám přidělili nějaké finanční prostředky, bylo by nutné stávajícím organizacím v sociálním sektoru ubrat a to by ohrozilo jejich provoz. A při tom byl náš rozpočet na rok 1996 330 tisíc korun a na rok 1997 víc jak 600 tisíc Kč.

„CHOPS“ začala pracovat v říjnu 1996, tehdy nám byl umožněn pronájem potřebných prostor v objektu na ulici J. K. Tyla.

Pomohla nám firma Posád, která pro dopravu ke klientům zakoupila starou škodovku a zajistila její servis. Prostřednictvím p. Ladislava Haikera nám byla nakloněna Deza, a. s. Diecézní charita Olomouc nám do začátku věnovala 22 000 Kč. Většinu financí si však musela zajistit samotná CHOPS, z hrazených služeb za péči o klienty. Naše důvěra v Boží pomoc nás samotné a také všechny ostatní neklamala: dařilo se získávat klienty a jejich ošetřující lékaře a „CHOPS“ fungovala díky Bohu.

I když začátky byly těžké, přežili jsme, a po dvou letech jsme přesvědčili Okresní úřad natolik, že nám začali finančně přispívat. A jak už to bývá, když se lépe daří, tak se přemýšlí, jak a komu je ještě potřeba pomoci. Tak začalo vznikat „Zeferino“ a později projekt na pomoc matkám s dětmi, které se dostaly do těžké životní situace.

Mgr. Zdislava Odstrčilová (2001–2011)

V září roku 2001 jsem se stala ředitelkou Farní charity Valašské Meziříčí. Pro všechny včetně mě to bylo naprosto nečekané. V té době jsem byla už dvanáctým rokem na rodičovské dovolené a nejmladší syn měl teprve tři roky. Ještě jsem neplánovala návrat do práce, vlastně ani nebylo kam, protože nejstarší syn se mi narodil ještě na vysoké škole, kde jsem tehdy studovala obor matematická analýza. Spíše jsem se rozkoukávala a přemýšlela, co by mě vlastně naplňovalo a kde bych byla užitečná. Proto, když přišla nabídka vést místní Charitu, neváhala jsem ani na okamžik a nabídku přijala. Začátky byly velmi těžké. Byla jsem bez jakýchkoliv pracovních zkušeností, nevěděla nic o řízení lidí ani o sociální práci. V tu dobu Charita byla ještě v začátcích. Provozovala malíčkou ošetrovatelskou a pečovatelskou službu, školku pro romské děti, chráněné dílny a azylový dům pro matky s dětmi. Neexistoval zákon, který by fungování sociálních služeb upravoval, a zoufale nám scházely finance na provoz. Zato ale Charita měla tým nadšených a odhodlaných lidí, kteří tyto služby klientům poskytovali a o které jsem se mohla opřít. A tak začalo dlouhé období, kdy jsem se učila vést a zároveň naslouchat, vyjednávat s politiky, přesvědčovat je o užitečnosti naší práce, přinášet nápady a psát projekty, shánět peníze, ale i rozjíždět další služby. Mým přáním a vlastně i cílem bylo vytvořit z Farní charity (později jen Charity) dobrou značku s kvalitně poskytovanými sociálními i nesociálními službami a se stabilním financováním, ale také být atraktivním zaměstnavatelem nejen pro věřící, ale i nevěřící lidi, a pro vzdělané mladé lidi, protože obor sociální práce se po revoluci teprve rozjížděl. Zkrátka jsem chtěla, aby naše Charita byla vnímaná jako jeden z nejlepších poskytovatelů služeb v regionu.

Nebylo to lehké, ale moc ráda na tu dobu vzpomínám. Naučila jsem se mnohému, mnohé se podařilo a mnohé naopak ne. Postupně jsme se stali respektovaným poskytovatelem sociálních služeb v regionu s přesahem do oblastí, kdy se lidé dostávají do krizových životních situací v nej-různějších oblastech světa (pomoc při povodních, zemětřeseních, apod.). Zároveň ale Charita vnímala i výzvy současného světa a snažila se na ně nějakým způsobem reagovat, ať už to je trvale udržitelný rozvoj, zamezení plýtvání, klimatická změna...

Když jsem odcházela, Charita zaměstnávala více než 60% vysokoškolsky vzdělaných lidí, Město Valašské Meziříčí přispívalo na naši činnost z rozpočtu částkami nesrovnatelně vyššími než města a obce v okolí. Na druhou stranu se nepodařilo udržet na území Valašského Meziříčí Pečovatel-skou službu, protože jsme v rámci dobrých vztahů s Diakonií a jakéhosi spravedlivého řešení toto území přepustili právě jí. Tuto službu poskytovala mnohem dříve a v daleko větším rozsahu.

V roce 2011 pak došlo ke sloučení Charity Valašské Meziříčí, Charity Rožnov pod Radhoštěm a Charity Valašské Bystřice v jeden celek. Realizovat toto sloučení bylo ještě mým úkolem, proto jsem chtěla, aby prošlo co nejklidněji s co nejmenšími negativními dopady na fungování služeb i působení všech zaměstnanců. I když se to úplně nepovedlo, je dnes, s odstupem času, Charita Valašské Meziříčí dobrou značkou. Ale to už je jiný příběh, který má právo vyprávět její současný ředitel, který nastoupil po mně a Charitu vede již více než 10 let, pan Jiří Gavenda.

Ing. Jiří Gavenda (2011 – dosud)

Jiří Gavenda se narodil v roce 1959 ve Zlíně. Po absolvování VUT Brno pracoval a podnikal v obuvnickém oboru. V roce 2010 ho životní cesta zavedla do Charity v Uherském Brodě, kde pracoval jako vedoucí služeb pro lidi bez domova. V září 2011 byl jmenován ředitelem Charity Valašské Meziříčí.

Farní charita Rožnov pod Radhoštěm vznikla 8. května 1991.

Tehdejší duchovní správce rožnovské farnosti P. František Petrik vyzval věřící k aktivní spolupráci na nově vznikajícím charitním díle. Získal tak několik dobrovolných spolupracovníků, kteří se začali pravidelně scházet na faře. Smyslem jejich počáteční činnosti bylo pomáhat starším osamělým lidem. Vyhledávání těchto potřebných si vzal na starost P. Petrik a místní farníci.

Vedením a koordinací činností byla pověřena paní Zdeňka Machová.
Tento způsob dobrovolnické služby trval přibližně 1 rok.

Historie
Charity
Rožnov
pod
Radhoštěm

30

1992

20. února 1992 se z dobrovolnické organizace stala profesionální (udělení právní subjektivity, přidělení IČO, registrace u Ministerstva kultury) a vykonávala pečovatelskou službu v domácnostech, zpočátku pouze ve městě Rožnově pod Radhoštěm, postupně i v dalších obcích regionu.

1993

V průběhu roku 1993 chtěla Charita Rožnov pod Radhoštěm poskytovat i další činnost, zdravotní – ošetřovatelskou péči v domácnostech. Ta se i přes počáteční problémy úspěšně rozběhla a později sloučila s pečovatelskou službou pod název Charitní pečovatelská a ošetřovatelská služba – CHOPS. Počet klientů se postupně zvyšoval a služba se rozšiřovala do dalších okolních obcí.

Další činností Farní charity Rožnov pod Radhoštěm byl charitní šatník. Ten byl realizován do roku 2009, poté pak probíhal alespoň 2× ročně sběr použitého ošacení do vagónu. Fungovala také charitní knihovna (výpůjčka knih s křesťanskou tematikou) a humanitární a sbírková činnost.

1994

Farní charita získala do pronájmu prostory v budově bývalého Spolku katolického lidového domu naproti farnímu kostelu.

2000

V tomto roce se uskutečnila první Tříkrálová sbírka na území Rožnovska a zároveň ZUŠ v Rožnově pod Radhoštěm uspořádala první cyklus adventních koncertů. Výtěžek jednoho z nich je dodnes každoročně věnován na podporu činnosti naší Charity.

2006

Farní charita Rožnov pod Radhoštěm převzala Státní pečovatelskou službu v Rožnově, a to se všemi pracovníky, klienty i vybavením. Stala se tak největší organizací poskytující terénní služby péče v regionu.

Toho roku převzala do vlastnictví celý objekt, v němž měla pronajaté prostory pro své zázemí. Objekt však byl v nevyhovujícím stavu, který se postupně více a více zhoršoval. Kapacitně navíc nebylo možné počítat do budoucna s případným dalším rozvojem poskytovaných služeb. Bylo proto rozhodnuto o celkové rekonstrukci objektu na základě architektonického návrhu nové budovy. Vzhledem k předpokládané výši nákladů se rozběhla sbírková akce na shromáždění potřebných prostředků. Přes opětovné pokusy se nepodařilo na realizaci tohoto záměru získat investiční dotaci z evropských fondů.

V červnu Farní charita Rožnov pod Radhoštěm uspořádala výstavu Poutník Jan Pavel II., kde byl také představen záměr výstavby nové budovy.

2009

Nakonec z realizace rekonstrukce sešlo zcela. Z důvodu havarijního stavu byl objekt prodán, kanceláře Charity byly přestěhovány do prostor na Městské poliklinice v Rožnově pod Radhoštěm. Ještě téhož roku byl zakoupen nový pozemek vedle fary. Ten byl určen k výstavbě zcela nové budovy, a tak začala administrativní příprava nové stavby.

Na podzim byla zaregistrována nová služba – Sociálně aktivizační pro seniory a osoby se zdravotním postižením, která prozatím probíhala v náhradních prostorách. Počítalo se s tím, že po výstavbě nové budovy se přestěhuje tam.

2010

Na podzim 2010 byly na výstavbu nové budovy přislíbeny dotace z MPSV. Ještě téhož roku proběhlo požehnání základního kamene stavby, která se měla stát centrem služeb pro seniory a osoby se zdravotním postižením.

Ředitelé působící ve Farní charitě Rožnov pod Radhoštěm:

Zdeňka Machová (1991–1996)
Radim Mikunda (1996–2003)
Vít Kalman (2003–2009)
Mgr. Pavla Stavínová (2009–2010)

Historie Charity Rožnov pod Radhoštěm v obrazech

Paní ředitelka Zdeňka Machová
s manželem u sídla Farní charity.



Charitní vagon - sbírka šatstva



Zázemí pro všechny
pracovníky Charity



Pouť seniorů na Sv. Hostýn



Tříkrálová koleda



Ředitel Vít Kalman představuje podobu
nového sídla Charity. Tento záměr nebyl
zrealizován.



Předání postu ředitele
Farní charity Rožnov pod Radhoštěm



Evidence rozvozu obědů



Poklepání základního kamene nové charitní
budovy v Rožnově pod Radhoštěm



Žehnání nového charitního automobilu

K vylíčení historie Charity Valašská Bystřice nejlépe poslouží výňatek z její kroniky:

„Činnost Charity byla zahájena 20. 1. 1992 za přítomnosti P. Antonína Štefka, hosta Zdeňky Machové, ředitelky Charity Rožnov pod Radhoštěm. Tohoto jednání se zúčastnili dobrovolníci, kteří se chtěli podílet na charitativní činnosti.“

Na této schůzce byla zvolena ředitelkou Charity Anna Majerová. Plánem bylo zřídit domov pro seniory, což byl velký úkol. V první fázi šlo o to, získat vhodný objekt, kde by lidé mohli být ubytováni. To se po delších jednáních s vedením obce Valašská Bystřice podařilo. Charita získala do bezplatného pronájmu objekt bývalé školy. Mohlo se tedy začít s úklidem a zajišťováním vybavení pokojů i místností pro provoz, které z části věnovala Charita z Rakouska.

30

Historie
Charity
Valašská
Bystřice

Historie Charity Valašská Bystřice v obrazech

Charitní dům pokojného stáří



Ředitelka paní Anna Majerova s vedoucím Charitního domu Pavlem Morcinkem vítají nové klienty



Stěhování



Posvěcení Charitního domu pokojného stáří arcibiskupem Graubnerem



Slavnostní otevření



Štedrovečerní oběd se zástupci obce



Kytička ke Dni matek



Na návštěvě v Mateřské škole

Divadlo O lišce a zajíci

**Farní charita Valašské Meziříčí byla založena
v červenci 1992. Zpočátku měla sídlo
v prostorách farního úřadu
ve Valašském Meziříčí.**

**30 (Historie
Farní
Charity
Valašské
Meziříčí)**

1993

Charita, tehdy ještě prostřednictvím dobrovolnic, začala poskytovat pečovatelskou službu seniorům a nemocným lidem.

1996

Od 1. listopadu 1996 pracuje Charita profesionálně. Tým 4 profesionálních sester, 2 pečovatelek a jedné sociální pracovnice začal poskytovat Charitní ošetrovatelskou a pečovatelskou službu – domácí péči. Ta měla sídlo v penzionu pro důchodce na ul. J. K. Tyla.

2000

14. listopadu 2000 byla uvedena do provozu nová služba Charitní dům sv. Marie Magdalény pro matky s dětmi v tísní (dnešní Azylový dům pro matky s dětmi). Zpočátku vzniklo 8 bytových jednotek pro osamělé maminky s dětmi v bytové nouzi.

2001

V tomto roce začíná fungovat první dílna Chráněných dílen Nazaret, která zaměstnává 5 lidí se zdravotním postižením (činnost byla ukončena 31. prosince 2005).

2002

V únoru roku 2002 zahajuje provoz druhá dílna, která zaměstnává dalších 8 lidí se změněnou pracovní schopností nebo s částečným invalidním důchodem (činnost ukončila v říjnu 2004).

2003

Farní charita Valašské Meziříčí mění název na Charita Valašské Meziříčí.

1. března vzniká služba Osobní asistence, která navazuje na projekt Třídní asistence existující od října 2001. Zaměřuje se na poskytování dvou typů osobní asistence zdravotně handicapovaným dětem, mládeži i dospělým z Valašského Meziříčí a okolí: prvním typem je asistence třídní a druhým osobní asistence při běžných každodenních činnostech.

V prosinci se otevírá pobočka Charity i v Kelči. V počátcích tu pracovníci poskytují základní informace o službách Charity včetně poradenství pro lidi pečující o své blízké. Pobočka se později přetransformovává na pečovatelskou službu, která svou činnost pod hlavičkou Charity Valašské Meziříčí provozuje na území celého Kelečska dodnes.

2004

1. března zahajuje provoz Denní centrum – služba pro lidi bez přístřeší. Ta je zpočátku poskytována v Charitním domě pouze ve formě výdeje jídla. Vzhledem k nevyhovujícím prostorám je ale posléze přemístěna do budovy Českých drah, kde dříve působily Chráněné dílny Nazaret

(ul. Zámecká 921, Valašské Meziříčí). Díky tomu dochází k rozšíření nabídky poskytovaných služeb (možnost osprchování, nabídka teplé polévky a oblečení, možnost pobytu v teplé místnosti).

V únoru je otevřeno Centrum krizové pomoci při Azylovém domě pro matky s dětmi. Cílem byla pomoc při zmírňování akutních následků krizové životní situace, především obětím domácího násilí. Centrum ale časem zaniklo a vzniklé bytové jednotky byly přetransformovány na další azylové ubytování pro matky s dětmi. Došlo k tomu v roce 2007 s přijetím zákona o soc. službách, který dosavadně poskytovanou krizovou pomoc vnímal jinak.

2005

Je realizována generální oprava střechy na objektu Charitního domu. Charitní šatník se kvůli nedostatku místa stěhuje z prostor fary na ulici Zámecká do budovy, kde už v té době funguje Denní centrum.

22. dubna vzniká Klub „*Můžeš!*“. Poskytuje poradenství a aktivizačních činností pro lidi s tělesným a duševním postižením.

2006

V tomto roce jsme začali realizovat tři projekty spolufinancované EU. Jako první byla 1. února byla otevřena Noclehárna, která doplnila služby Denního centra pro lidi bez domova o možnost přespání. První 3 roky fungovala pouze od září do dubna, ale postupem času se její provoz rozšířil na celý rok.

1. dubna zahajuje činnost Agentura podporovaného zaměstnávání ATTA, která pomáhá hledat pracovní uplatnění v běžném pracovním prostředí (ukončení 30. 6. 2008).

K 1. červnu se datuje vznik Služeb pro ženy v těžké životní situaci s názvem Agapi. Agapi je ambulantní službou a poskytuje sociálně právní poradenství, terapeutické aktivity a podpůrné a motivační aktivity pro oběti domácího násilí.

2007

V tomto roce dochází k velké změně v poskytování služeb. S účinností zcela nového zákona o soc. službách, který komplexně řeší otázky týkající se sociální oblasti, došlo k významným změnám v uspořádání dosavadních služeb.

Byl vytvořen Strategický plán organizace, ve kterém jsme společně formulovali odpovědi na otázky „*Jak vnímá naši organizaci společnost, farnost, co je pro nás důležité, čím chceme být, o co usílujeme?*“ Výstupem společné práce bylo definování poslání a motta Charity: „*Podílíme se na přinášení naděje prostřednictvím našich služeb.*“

V říjnu a listopadu téhož roku proběhla výměna oken na budově Azylového domu, začala se budovat garáž a vznikla parkovací plocha před budovou.

31. března ukončuje provoz Charitní ošetrovatelská a pečovatelská služba na území města Valašské Meziříčí.

A zároveň 1. dubna zahajuje činnost Charitní pečovatelská služba v Kelči a okolních obcích.

2008

Budova tzv. azyláku na ulici Kpt. Zavadila získala nový vzhled. Je zateplena, vč. nové fasády. Díky dotaci se podařilo vybudovat solární systém na výrobu teplé užitkové vody.

Klub „Můžeš!“ je přejmenován na Centrum Amika a definitivně se věnuje problematice duševních onemocnění.

Dochází k transformaci Klubu Zeferino, který ve své podobě nejde zařadit do žádné ze sociálních služeb definovaných zákonem o sociálních službách. Protože jeho činnost je potřebná, pokračuje v nezměněné podobě i nadále, ale stěhuje se do prostor ZŠ Masarykova.

S ukončením projektu zaniká Agapi a část jeho činnosti přechází do nově vznikající terénní služby s názvem Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi. Pro zjednodušení je pojmenováno SASanky. Služba je určena pro všechny rodiny, které selhávají ve svých základních funkcích a kde je ohrožen zdravý vývoj dětí.

2009

1. ledna vzniká nová sociální služba Terénní program Domino, která doplňuje komplex služeb pro lidi bez domova.

1. ledna vzniká další nová služba, Sociální rehabilitace Atta, která navazuje na končící úspěšnou činnost Agentury podporovaného zaměstnávání.

2010

Na základě rozhodnutí našeho zřizovatele, olomouckého arcibiskupa Jana Graubnera, započaly intenzivní přípravy vedoucí ke sloučení tří samostatných Charit – Charity Valašská Bystřice, Farní charity Rožnov pod Radhoštěm a Charity Valašské Meziříčí. Ke sloučení pak dochází k 1. lednu 2011.

Charita Valašské Meziříčí je z organizačních důvodů rozdělena do jednotlivých úseků (úsek ředitelství, správy, služeb pro rodinu v obtížné životní situaci, úsek služeb pro seniory a lidi se zdravotním postižením, úsek služeb pro lidi ohrožené sociálním vyloučením).

V polovině roku vzniká nová sociální služba Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež Zastávka.

Ředitelky působící v Charitě Valašské Meziříčí:

Ludmila Furmánková (1992–2001)
Mgr. Zdislava Odstrčilová (2001–2011)

Historie Charity Valašské Meziříčí v obrazech

Sídlo ředitelství a prostory Azylového domu pro matky s dětmi (před rekonstrukcí)



Slavnostní otevření Charitního domu sv. Marie Magdalény pro matky s dětmi v tísni. První ředitelka paní Furmánková s kyticí



Doučování v Zeferinu

Ředitelka Zdislava Odstrčilová



Budova Chráněných dílen na Zámecké ulici



Chráněná dílna



Otevření Centra krizové pomoci při Azylovém domě pro matky s dětmi



Budova Denního centra a Noclehárny



Požární cvičení zaměstnanců a klientů



Zrekonstruovaná budova ředitelství

Tříkrálová sbírka

**Začátek roku 2011 byl přelomovým.
Na základě rozhodnutí olomouckého arcibiskupa
Jana Graubnera došlo k 1. lednu k ukončení
samostatné činnosti těchto jednotlivých
Charit a jejich sloučení v jednu
organizaci – Charitu Valašské Meziříčí.**

Tento krok nebyl z právního i organizačního hlediska nijak jednoduchý.
Dnes, po jedenácti letech, patříme k největším poskytovatelům sociálních služeb
nejen v bývalém okrese Vsetín, ale i v celém Zlínském kraji.

Ředitelkou Charity Valašské Meziříčí se stala Mgr. Zdislava Odstrčilová.
Od 1. 9. 2011 organizaci řídí Ing. Jiří Gavenda.



30

**Od sloučení
po současnost**

2011

Na podzim (téměř na den přesně jeden rok po poklepání základního kamene) začala stavba nové budovy Centra služeb pro seniory a osoby se zdravotním postižením v Rožnově pod Radhoštěm.

14. ledna se konalo Slavnostní otevření přístavby Charitního domu pokojného stáří a zároveň pak byla v polovině roku zahájena druhá etapa – rekonstrukce stávající budovy. Celková kapacita po rekonstrukci bude 26 lůžek v domově pro seniory a 3 lůžka v odlehčovací službě (oproti původním 15 lůžkům). Z původního domova se tak stalo moderní zařízení splňující nároky na provoz takového sociální služby s převážnou většinou jednolůžkových pokojů a vybavením odpovídajícím potřebám seniorů.

2012

Rok 2012 je možno nazývat rokem dalších budov Charity Valašské Meziříčí.

15. června dochází k ukončení rekonstrukce a slavnostnímu otevření Charitního domu pokojného stáří ve Valašské Bystřici.

Téhož roku je dokončena stavba zázemí pro služby a pracovníky na území Rožnovska s názvem Centrum služeb pro seniory a osoby se zdravotním postižením v Rožnově pod Radhoštěm.

Je rovněž odkoupena budova na ul. Zámecká ve Valašském Meziříčí, kde sídlí služby pro lidi bez přístřeší a Charitní šatník.

12. listopadu začíná Charitní pečovatelská služba Kelč působit v nové budově, v prostorách příjemnějších a hlavně přístupnějších pro pracovníky i klienty a jejich rodinné příslušníky.

Charitní šatník začíná s pořádáním dobročinných bazarů na náměstí ve Valašském Meziříčí.

2013

V nové budově v Rožnově pod Radhoštěm je zahájen provoz a je rovněž otevřena nová sociální služba pro seniory s názvem Centrum denních služeb pro seniory a osoby se zdravotním postižením.

Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi SASanky rozšiřují svou působnost na Hranice a okolí, tedy i do Olomouckého kraje.

2014

20. března dochází k otevření Dobročinného obchodu na ulici Křížkovského ve Valašském Meziříčí.

V tomto roce vzniká pracovní tým pro mimořádné události, který je v případě živelných pohrom připraven pomoci lidem v zasažených oblastech.

2015

Tento rok je významným pro poskytování především terénních služeb pro seniory. Díky Programu švýcarsko-české spolupráce je zakoupeno 10 nových automobilů a pořízena řada kvalitních kompenzačních pomůcek.

Dobročinný obchod prošel významnou proměnou. Snahou je oslovit další okruh potencionálních zákazníků. Obchůdek byl přejmenován na „*Krámek v pasáži*“, změnil svoji koncepci a rozšířil nabídku dosavadního sortimentu.

31. prosince je ukončena činnost Centra denních služeb v Rožnově pod Radhoštěm.

2016

1. ledna zahájil činnost Denní stacionář Radost (změna druhu poskytované sociální služby z Centra denních služeb na Denní stacionář, jehož náplň lépe odpovídá požadavkům klientů a jejich rodin.)

5. prosince otevírá Charita ve Valašském Meziříčí Centrum sociálně-materiální pomoci. To poskytuje klientům nejen materiální pomoc, ale i poradenství, jak a kde řešit obtížnou životní situaci.

Charita Valašské Meziříčí se stává držitelem významné finanční podpory EU, díky které je možné realizovat dva projekty zaměřené na zvýšení kvality všech našich poskytovaných služeb, resp. profesionalizaci Charity Valašské Meziříčí v oblasti strategického plánování, personální oblasti, PR a marketingu a fundraisingu. Organizace si definovala nový veřejný závazek, včetně nového výstižnějšího motta „*Dáváme lidem*

naději, vracíme lásku světu“, které v sobě zahrnuje celou šíři poskytovaných činností.

Druhá polovina roku je ve znamení realizace projektu Nadace ČEZ pod názvem „*Děti na pomoc aktivnímu stáří*“. Jedná se o spolupráci Základní školy ve Valašské Bystřici a tamního Charitního domova pro seniory. Cílem projektu je propojit mezigenerační vztahy žáků a seniorů a rekonstrukce dosud nevyužívané zahrady a její zpřístupnění ubytovaným seniorům a jejich rodinným příslušníkům.

Charita Valašské Meziříčí se poprvé aktivně zapojuje do celorepublikové akce „*Noc venku*“.

2017

Pokračuje realizace projektu EU, začíná se používat jednotný vizuální styl organizace, máme nové webové stránky.

K 31. srpnu je ukončena činnost Sociálně aktivizačních služeb pro seniory v Rožnově pod Radhoštěm.

Z projektu „Podpora mobility sociálních služeb“ jsou pořízeny 3 nové osobní automobily a jeden devítimístný s úpravou pro převoz dvou osob na invalidním vozíku pro účely Domova pro seniory.

O šíři činností Charity Valašské Meziříčí svědčí zapojení do celorepublikové akce „*Férová snídáně*“, jehož součástí je pořádání piknikového happeningu na podporu fairtradových a lokálních pěstitelů, a to ve spolupráci se SPŠ stavební.

2018

V rámci projektu „*Stavební úpravy objektu Charity Valašské Meziříčí*“ se podařilo za plného provozu zrekonstruovat budovu na ul. Zámecká za účelem zkvalitnění poskytovaných služeb lidem bez domova.

Kvůli nerentabilitě byla ukončena činnost Krámků v pasáži a v listopadu se ve zrekonstruovaných prostorách otevírá Kompoot – prostě jiný obchod, kde může veřejnost použité věci darovat a zároveň nakoupit za velmi příznivé ceny.

Cílem je nejen umožnit nákup za přijatelné ceny lidem v sociální nouzi, ale i přispívat k minimalizaci zbytečného plýtvání a vzniku zbytečného odpadu.

31. prosince končí téměř po dvaceti letech Klub Zeferino. Důvodem je nemožnost získat finance na provoz této nesociální služby.

2019

1. ledna zahajuje činnost terénní Odlehčovací služba v Rožnově pod Radhoštěm. Doplnuje tak komplex služeb pro seniory a lidi se zdravotními obtížemi, kteří jsou odkázáni na pomoc druhých.

1. listopadu bylo otevřeno Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež TRIUMF klub v Rožnově pod Radhoštěm.

Sociální rehabilitace AMIKA se stěhuje do nových prostor (ul. Příční 523, Val. Meziříčí) lépe odpovídajících potřebám lidem s duševním onemocněním.

Ve spolupráci s TV Noe vzniká dokument shrnující činnost naší organizace „*Dáváme lidem naději*“.

Byla započata externí spolupráce s firmou HS Computers (celková rekonstrukce v oblasti IT zaměřená zejména na zabezpečení sítí).

2020

Díky finanční podpoře EU dochází k rekonstrukci podkroví charitní budovy v Rožnově pod Radhoštěm a vybudování zázemí pro Pečovatelskou službu.

Do provozu služeb dost zásadním způsobem zasahuje covidová pandemie. Některé služby mají státem pozastavenou činnost, někde došlo k rapidnímu úbytku klientů, jinde se naopak činnosti rozšířily.

Z dotace EU jsou pořízeny další 3 nové automobily pro Osobní asistenci.

2021

Činnost služeb je stále ovlivněna covidovou pandemií. Poprvé za dobu konání Tříkrálové sbírky nebylo možné realizovat koledování tradičním způsobem. Koleda se přenesla do online prostředí a dárci mohli přispět také do kasiček umístěných na veřejných místech.

Patronkou Charity Valašské Meziříčí se stala paní Jana Janěková, která žije v obci Police a která je skvělou herečkou, režisérkou, fotografkou a ženou mnoha dalších profesí. Ale především je to člověk, kterému činnost Charity dává smysl.

2022

Tento rok znamenal válečný konflikt na Ukrajině. Příchozím válečným uprchlíkům jsme začali neprodleně poskytovat potravinovou a materiální pomoc prostřednictvím Centra sociálně-materiální pomoci. Některé naše sociální služby přizpůsobily nabídku své činnosti lidem z Ukrajiny tak, aby se dokázali co nejlépe adaptovat v novém prostředí.

Díky dotacím EU jsme doplnili a obnovili vozový park. Pro představu, Charita Valašské Meziříčí pro svou činnost potřebuje bezmála 45 spolehlivých automobilů, které pracovníky denně dopravují k cca 100–150 klientům na území od Kunovic, Lázně, Potštátu, Malé Bystřice až po nejvzdálenější samoty Horní Bečvy.

Díky projektu „Krok za krokem k úspěšné sociální službě“, se nám podařilo zavést procesy pro další rozvoj kvality poskytování našich 12 sociálních služeb v souladu se zákonnými standardy kvality a ve všech našich zapojených službách celkově rozvíjet kvalitu jejich poskytování a samostatnost, kompetentnost a psychickou vyrovnanost našich pracovníků v každodenní praxi.

Od sloučení po současnost

Ředitel Charity Valašská Meziříčí
Jiří Gavenda



Canisterapie v Domě pokojného stáří



Covidové období



Denní stacionář Radost



Fair trade snídane



Dům pokojného stáří ve Valašské Bystřici



Charita v Rožnově pod Radhoštěm



Kompoot – prostě jiný obchod



Krásné stáří



Noc venku na náměstí ve Valašském Meziříčí

Od sloučení po současnost

NZDM TRIUMF klub



Otevření zrekonstruované budovy
pro lidi bez domova



Sbírka pro Haiti

SASanky slaví 10 let



Děti zapalují svíčky za mír na Ukrajině



Sklad Centra
sociálně-materiální
pomoci



Tříkráloví koledníci ve Valašském Meziříčí



Výlet našich klientů
ve Valašském muzeu v přírodě



Zahájení tradice Charitních plesů



Zahrada Domu pokojného stáří

Zájezd na Sv. Hostýn

**Činnost Charity
Valašské Meziříčí
je zaměřena především
na poskytování sociál-
ních a zdravotních
služeb. Součástí je také
provozování Centra
sociálně-materiální
pomoci, Charitního
obchodu Kompoot,
podpora zahraničních
humanitárních aktivit
a pořádání akcí
pro naše zaměstnance
i pro širokou veřejnost.**

Služby prevence

Azylový dům pro matky s dětmi

Pobytové zařízení poskytuje osamělým matkám podporu a vedení při péči o děti a domácnost.

Denní centrum

Ambulantní zařízení poskytuje zázemí pro zajištění základních životních potřeb pro osoby bez přístřeší a pomoc při řešení jejich krizové situace.

Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež

Klubové zařízení poskytuje prostor a podnětné prostředí pro mladé lidi, kteří obtížně hledají své místo v dnešním světě.
NZDM ZASTÁVKA, Valašské Meziříčí
NZDM TRIUMF KLUB, Rožnov pod Radhoštěm

Noclehárna

Služba poskytuje jednorázové i opakované přenocování pro lidi bez domova.

Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi SASanky

Terénní služba poskytuje podporu a vedení jednotlivých členů při obnově funkcí rodiny.

Sociální rehabilitace AMIKA

Poskytuje pomoc a podporu lidem s duševním onemocněním. Snaží se o zařazení těchto osob do společnosti, aby mohli žít běžný plnohodnotný život.

Sociální rehabilitace ATTA

Poskytuje podporu a vedení jednotlivců při řešení složité životní situace, spojené hlavně s nezaměstnaností a dluhy.

Terénní služba DOMINO

Vyhledává a podporuje lidi bez domova v jejich přirozeném prostředí a nabízí pomoc při řešení jejich krizové situace.

Služby péče

Denní stacionář RADOST

Poskytuje seniorům denní pobyt v zařízení včetně odborné péče a aktivizace.

Domácí zdravotní a paliativní péče

Poskytuje odbornou zdravotní péči pacientům s akutním i chronickým onemocněním a pacientům v pokročilých i konečných stádiích nevléčitelných chorob.

Dům pokojného stáří Valašská Bystřice – domov pro seniory, odlehčovací služba

Pobytové zařízení poskytuje celodenní všestrannou péči seniorům. Odlehčovací služba poskytuje podporu také pečujícím osobám.

Odlehčovací služba Rožnov pod Radhoštěm

Poskytuje péči o seniory v jejich domácím prostředí a oddech pro jejich pečující osoby.

Osobní asistence

Poskytuje péči a asistenci pro osoby se zdravotním postižením a dlouhodobě nemocné.

Pečovatelská služba

Terénní služba pečuje o seniory a lidi se zdravotním postižením v jejich domácnostech. Součástí služby je Půjčovna kompenzačních pomůcek.
PS Kelč
PS Rožnov pod Radhoštěm

Ostatní činnosti

Charitní obchod KOMPOOT

Dáváme nepotřebným použitým věcem nový smysl a nabízíme darované věci za lidové ceny široké veřejnosti.

Centrum sociálně-materiální pomoci

Na základě sociálního šetření poskytuje materiální pomoc lidem v akutní nouzi.

Dáváme lidem naději, vracíme lásku světu

*Uvažovali jste někdy nad tím, jak by to ve městě vypadalo, kdyby tento klub vůbec neexistoval?
Jak by se zabavily děti, jejichž rodinné zázemí jim neposkytuje dostatek podnětů pro rozvoj,
nebo kde by trávily volný čas, když je doma „těsno“?*

*Možná by se jen toulaly po městě. Možná by jen v poklidu posedávaly na lavičkách a bavily se spolu.
Také by ale na chodníku mohly najít zápalky a jen tak z nudy, či nenaplnění zapálit odpadkový koš,
okrást člověka, který jde unavený z práce domů, napadnout stejně staré dítě, které má to štěstí, že
mu rodiče zaplatili zájmový kroužek, na který zrovna pospíchá. Možná by je takové agresivní chování
či časté průšvihy dovedly až k vyloučení ze školy nebo pobytu v nápravném zařízení.
A třeba by se díky spoustě volného času dostaly do kontaktu s návykovými látkami, na nichž by se
časem staly závislé. Tato závislost by jim znemožnila najít a udržet si práci, a tak by se dále bezcílně
potloukaly po městě, kradly a ničily majetek...*

*Jedním z úkolů zařízení je pomoci dětem a mladým lidem k tomu, aby svůj volný čas dokázali pro-
měnit v něco smysluplného. Naší snahou je rozšířit jejich obzory a obohatit jim život. Působíme pre-
ventivně a dokážeme poradit či podat pomocnou ruku, když je nejvíc potřeba. Poskytujeme útočiště
dětem, které nenalézají dostatek pochopení ve vlastní rodině. Radíme mladistvým, kteří řeší rozličné
problémy, se kterými jim nejsou schopni poradit jejich vrstevníci a s rodiči se o nich stydí mluvit.
Vedeme děti i mladistvé k tvorbě reálných smysluplných cílů a motivujeme je k jejich naplnění.*

*Naší misí je napravit pokroucené vzorce chování, mnohdy přejímané z generace na generaci,
a formovat v dospívajícím jedinci čestnou osobnost, která bude schopna dostudovat,
najít si zaměstnání, umět řešit běžné problémy, které život přináší a celkově se zapojit
do společnosti jako takové.*

Aneta Vičanová, vedoucí NZDM Zastávka

Výňatek z poděkování bývalé klientky Azylového domu pro matky s dětmi:

*Když jsem k vám přišla, byla jsem uzlíček nervů, prožívající těžkou životní krizi. I v průběhu doby, kte-
rou jsem zde strávila, nastalo hodně nepříjemných chvil a problémů. Ale s pocitem bezpečí, ochrany,
upřímné pomoci a pochopení, se mi je podařilo zvládnout. Někdy lépe, jindy hůře. Naučilo mne to vel-
mi mnoho. Třeba říci si o pomoc a přijmout ji. Nesoudit lidi podle barvy pleti, vzdělání nebo sociálního
postavení. Nenechávat se využívat. Také trpělivosti a mít ráda sama sebe. Díky těmto zkušenostem
jsem dnes tady a spokojená. Pro mne to byla opravdová pomoc, záchrana, bezpečí a hlavně šance.
Šance zase začít žít krásně normální život. Všechno v sobě zpracovat a vydržet nebylo jednoduché.
Ale já chtěla. To je nejdůležitější - chtít s tím něco udělat a nečekat, až se to samo vyřeší.
Toto psaní je mé poděkování vám i vaší práci. Opravdu má velký smysl.
Nevím, jak jinak své pocity vyjádřit – DĚKUJI !*

*Vážený pane řediteli,
na konci minulého týdne skončila sedmítýdenní péče pracovníků rožnovské Charity o mou
89letou maminku, která si ošklivě zlomila ruku a byla odkázána na pomoc, bydlí sama v domě.
Tu běžnou jsem jí poskytoval já, syn, který se k ní nastěhoval, zdravotní, pomoc s oblékáním
či dávkováním léků vaše pracovnice.*

*Chtěli bychom i tímto vašim pracovnícím poděkovat, byly nejenom nápomocny, ale i milé
a snažily se při ranní „kontrolu stavu“ maminku rozptýlit.
Děláte to dobře a všude vás budeme chválit!*

*S přátelským pozdravem
Aleš Hudský*

*Dobrý den, vážený pane řediteli.
Chci Vám poděkovat a ocenit službu Charity v Kelči. Moc děkuji holkám z pečovatelské služby
za vzorný přístup k péči mé maminky. Vždy byly ochotné a pomohly s řešením, aby péče o maminku
byla nejlepší. V posledních měsících byla péče moc náročná z důvodu vážného onemocnění.
I přesto si zachovaly lidský a milý přístup k mé matce. Kolikrát mě informovaly o obtížích a vždy
se nám to podařilo aktuálně vyřešit, za co jsem moc vděčný. Jejich služba mi moc pomohla.
Kdykoliv jsem nutně potřeboval péči změnit, stačila dohoda telefonicky, a vždy se postavily ochotně
a péče byla přizpůsobena aktuálnímu stavu mé matky. Víím, že ta péče nebyla vůbec lehká...
Moc jíím děkuji za profesionální pomoc mé matce.
Prosím, vyřídte jim mé velké díky a ocenění kolektivu všech pečovatelek Charity v Kelči.*

*S pozdravem a přáním všeho dobrého v novém roce
Pavlín Bohumil, Choryně, prosinec 2021*

Pracovat v této službě znamená být každodenně konfrontován s důsledky rozhodnutí, která mnohdy klienty dostala na samou hranu důstojné existence. Lidské osudy jsou velmi spletité a většinou se „přihodilo něco“, co vychýlilo člověka a následující kroky byly mnohdy počátkem postupného ztrácení nejen schopností, ale především zájmů. Každý z nás zvládá obtíže jinak, a protože jsme nebyli přítomni ve chvílích, kdy docházelo k „bodu zlomu“ a nevíme, jaké proměnné byly ve hře, tak nemůžeme soudit. Je tedy na místě si položit otázku, jaký je vlastně smysl naší služby? Jedná se především o prostor, kde vládne přijetí klienta a respekt k němu, i když aktuální stav bývá mnohdy velmi neutěšený. Toto přijetí může být prvním krůčkem k tomu, že se situace může začít zlepšovat. Zpočátku je to především zlepšení v rovině naplnění základních potřeb a teprve pak se, možná, otevře prostor i pro řešení dalších potíží a problémů, se kterými se daný klient pere a které ovlivňují jeho každodenní fungování. Existence prostoru, kam může klient přijít, aniž by se v něm opakovaně setkával s opovržením, hodnocením a moralizováním, může být místem pro malé (výjimečně i velké) restarty v daných životech. Všichni klienti bojují se svými vnitřními potížemi, které zvládají někdy lépe, někdy hůře, někdy vůbec... Víra v možnost změny (a objevení schopností pro ni), je motivem pro tuto práci. Primární je mít rád lidi bez ohledu na to, v jaké situaci se nyní nachází a dát jim šanci. To, jak se pak postaví k oné výzvě, už neovlivníme, ale jde o to, že existuje prostor, kam mohou přijít, který je pro ně připraven. Nedílnou součástí naší služby je snaha o dodržování pravidel, která ve službě slouží nejen k bezpečí, ale především k jistotě, že existují mantinely, které jsou všeobecně platné. Klienti vědí, že pokud chtějí službu využít, musí tato pravidla respektovat. Pokud ne, je to svoboda rozhodnutí... Každý klient by měl dostat šanci a pak je zcela individuální, jak je nastaven, jaké má pohnutky, zda ještě má nějakou touhu a cíl. Pak se možná podaří rozhovory a podporou vykřesat naději, že není vše ztraceno a že je možná i dílčí změna. A právě denní centrum je oním prostorem, kde existuje nejen nabídka pro změnu v tom nejširším slova smyslu, ale především místem, kde se může podařit obnovit víra v sebe sama a své schopnosti.

Michaela Wawreczková, vedoucí Denního centra

Většina klientů potřebuje podporu Noclehárny krátkodobě, v řádu dní. Jsou ale i tací, kteří mají Noclehárnu jako svůj jediný domov i několik let. Snažíme se klienty motivovat ke změně, ale respektujeme jejich svobodnou vůli. Pro někoho, kdo celý život strávil v tomto městě, je nemyslitelné stěhovat se jinam.

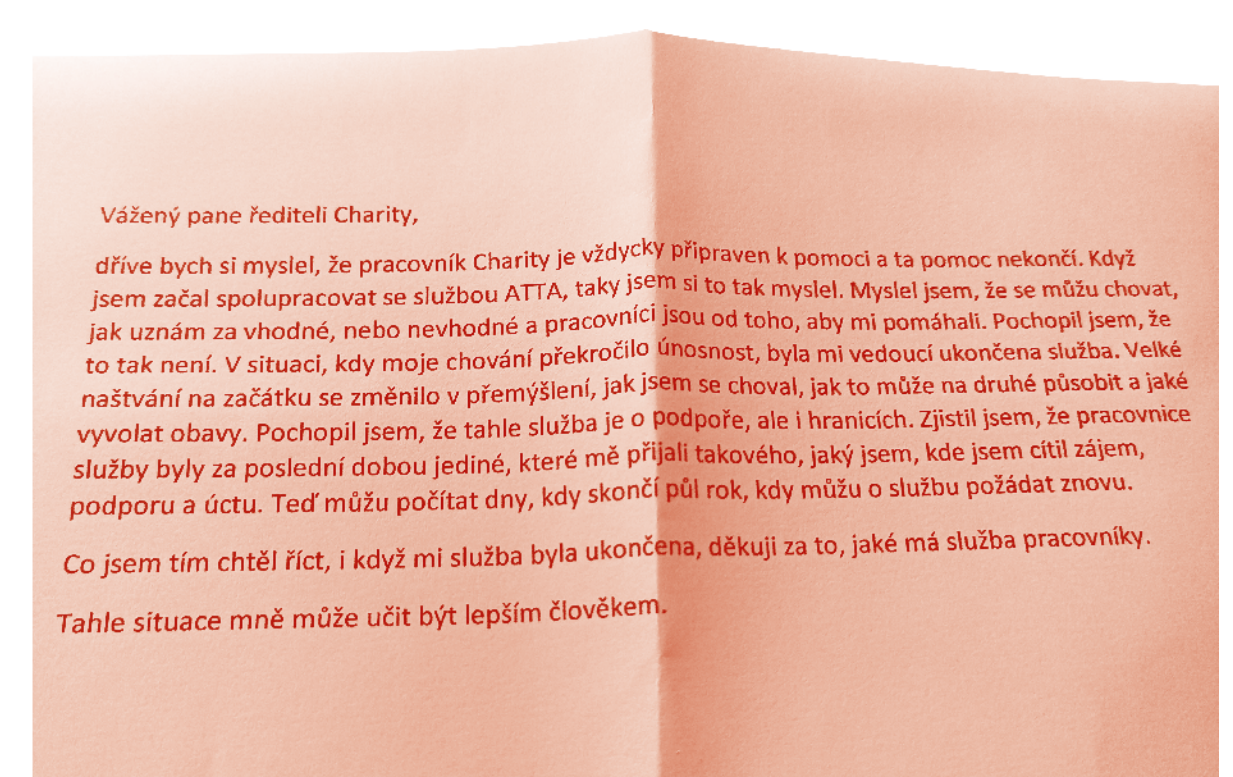
Někteří naši klienti celý život pracovali a po rozpadu rodiny se dostali do situace, kterou nebyli schopni vyřešit vlastními silami. Jiní se pustili po revoluci do podnikání, postavili domy, založili firmy, po neúspěchu přišli o všechno a dodnes mají exekuce, které nejsou schopni splatit. Velká část našich klientů začala řešit problémy alkoholem a jejich propad do závislosti vše jen zhoršil. Motivaci k léčbě a změně situace má velmi malé procento závislých. Známe tak klienty, kteří byli léčeni opakovaně, ale bezúspěšně. Po návratu z léčebny se cyklus opakuje. Zdravotní následky závislosti na alkoholu jsou obrovské. Často se ve službě setkáváme s klienty trpícími epilepsií, onemocněními jater, psychiatrickým onemocněním, různými psychickými problémy, velmi časté jsou úrazy, nehojící se rány a v zimě i omrzliny. Velký důraz klademe ve službě na hygienu jako důležitou prevenci onemocnění nebo napadení parazity.

Klára Hrušková, sociální pracovnice Noclehárny

V přítomnosti lásky se mohou dít zázraky

Příběh paní trpící Alzheimerovou nemocí: do zahájení služby byla chodící a staral se o ni manžel a dcera. Na jaře 2019 spadla, zlomila si ruku a její celkový stav se zhoršil natolik, že zůstala ležící. Rodina si přála mít ji doma starat se o ni nadále. Služba začala pomáhat s ranní hygienou a pohybovou aktivizací, přesazováním na vozík a podáním snídaně. Ostatní potřebné činnosti si mezi sebe rozdělila dcera a manžel klientky. Takto to fungovalo 2 roky a paní nám postupně ubývala před očima. V březnu letošního roku onemocněla zápallem plic, dcera ji po šesti dnech v nemocnici vzala domů s prognózou velmi blízké smrti. Stav klientky se po návratu domů díky péči rodiny, zdravotní paliativní péči mobilní hospicové služby a péči naší služby v domácím prostředí stabilizoval natolik, že paní žila ještě několik měsíců. V brzkém létě celá rodina oslavila její narozeniny a paní nakonec na jeho sklonku zemřela. Její dcera s ní byla až do konce, do posledního vydechnutí.

Anna Žáčko, vedoucí Odlehčovací služby



Vážený pane řediteli Charity,

dříve bych si myslel, že pracovník Charity je vždycky připraven k pomoci a ta pomoc nekončí. Když jsem začal spolupracovat se službou ATTA, taky jsem si to tak myslel. Myslel jsem, že se můžu chovat, jak uznám za vhodné, nebo nevhodné a pracovníci jsou od toho, aby mi pomáhali. Pochopil jsem, že to tak není. V situaci, kdy moje chování překročilo únosnost, byla mi vedoucí ukončena služba. Velké naštvaní na začátku se změnilo v přemýšlení, jak jsem se choval, jak to může na druhé působit a jaké vyvolat obavy. Pochopil jsem, že tahle služba je o podpoře, ale i hranicích. Zjistil jsem, že pracovnice služby byly za poslední dobou jediné, které mě přijali takového, jaký jsem, kde jsem cítil zájem, podporu a úctu. Teď můžu počítat dny, kdy skončí půl rok, kdy můžu o službu požádat znovu.

Co jsem tím chtěl říct, i když mi služba byla ukončena, děkuji za to, jaké má služba pracovníky.

Tahle situace mně může učit být lepším člověkem.



Srdečně děkujeme všem, kteří se svými myšlenkami, prací, úsilím, podporou, modlitbami a láskou k bližním zapsali do třicetileté historie naší Charity.

**září 2022
Valašské Meziříčí**



30 let
s vámi
1992 - 2022